

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LIV. B. Virgo Filium in monte Olivario, ubi priùs passioni initium datum, nunc ad cœlos ascendentem contemplatur. Emblema. Aquila volitans, & secum prædam lepusculum asportans in aëra ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LIV.

B. Virgo Filium in monte Olivario (ubi prius passio-
ni initium datum) nunc ad ccelos ascendentem
contemplatur.

*Ascendens in altum captivam duxit captivitatem ;
dedit dona hominibus. Ephes. 4. 8.*

Sapientissimo Solymæorum Regi tria quondam videban-
tur intellectu difficilia, quartum autem penitus se igno-
rare ingenuè profitebatur : *Tria sunt mihi difficilia, & Prov. 30. 18.*
quartum penitus ignoro : Viam aquilæ in cælo, viam colubri
super petram, viam navis in medio maris, & viam viri in
adolescencia. Omnia hæc admiratione digna sunt ; & quis non miretur
aquilam mole corporis gravem, solis suis suffultum alis, per auram ad
Mater Dolorosa. Iii altissi-

altissimam aëris regionem & ad nubes usque penetrantem? Quis non obstupescat colubrum pedibus & pennis carentem, per petras tamen altissimas ac saxa prærupta velocissime serpentem, ac lubricando currentem? Quis non suspiciat navem mercibus, grandissimisque oneratam sarcinis adinstar piscis, nullo sui relicto vestigio, maris fluctibus innatantem? Quartum autem, quod sapientissimi Regis superabat intellectum, erat via viri in adolescentia, quæ vaga admodum est & instabilis, & tamen adolescentem esse virum, qui in illa prima juventute virtute præcoci annos vincit, & ætatem præcurrit? Hoc equidem, licet sapientissimus, capere non poterat.

Singula hæc volunt aliquid, attentas requiro aures. Per viam viri in adolescentia incarnatio Verbi adumbrata est; in qua *fœmina circumdedit virum*, ibi enim in utero illibatæ Virginis Christus vir erat à primo conceptionis instanti planè perfectus. Per viam navis in medio maris crux Dominica rectè intelligitur, quæ Christo in mari rubro passionis velut navis extitit, & nobis in hoc mari magno & spatiofo hujus mundi immundi etiamnum est, quâ mediante tuti ad salutis æternæ portum transvehimur. Per viam colubri super petram idem Christus præsignatus est, qui formam peccatoris quidem suscepit, veneno tamen peccati caruit, imò peccata nostra suo sanguine expiavit, dum, sicut olim serpens in deserto, in cruce exaltatus pependit.

Per viam denique aquilæ in cœlo admirabilis ejusdem pretiosissimi Redemptoris nostri ad cœlos ascensio præsignata est: *Attende*, inquit B. Albertus Magnus, quod per aquilam, de qua hic agitur, *DEI Filius figuratur, qui ad præceptum Patris elevatus est in ascensione, & in arduis cœlorum posuit nidum suum*, &c.

Solet autem aquila avium Regina visum habere perspicacissimum, quæ in summa aëris regione volitans, natantem in fundo maris pisciculum prospicit, unde lemma: *Profundissima quæque*, vel in infimis terræ vallibus ac scrobibus latitantem lepusculum, ad quam invadendam prædam ingentium celeritate advolat, eamque in altum rapit, & inter pullos suos dividit; ita Christus, subintrat hic Apostolus, *ascendens in altum captivam duxit captivitatem: dedit dona hominibus*. Quod autem ascendit, quid est, nisi quia & descendit primum in inferiores partes terræ, hoc est, ad Jutorum limbum, quos è carcere liberatos gloriosus Victor duxit in triumpho in cœlum, unde pro Lemmate huic mysticæ aquilæ inscribere placuit illud Ecclesiæ, quod in hymno S. Crucis decantatur:

Tulit prædam tartari.

2. Quod

2. Quod autem SS. Deipara gloriosissimam Filij sui ad caelos ascensionem praesens in monte Oliveti cum Apostolis spectarit, inter Orthodoxos extra contraversiam est, hoc enim ex Apostolorum Actibus expressè deducitur, in quibus S. Lucas commemorat: *Tunc reversi sunt Jerusalem a monte, qui vocatur Oliveti, qui est juxta Jerusalem, sabbati habens iter...* Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus & MARIA Mater JESU. Si igitur MARIA ab ascensionis loco ad montem & coenaculum Sion cum Apostolis & SS. Mulieribus reversa est, ergo praesens erat in ascensione charissimi Filij; & quomodo in hoc glorioso triumpho abesse poterat, quae prius per omnem vitam, quantum poterat, Filium secuta est, neque in passione & morte crucis ab eo separari potuit? Observat hic Cornelius & alij, quam suavia fuerint colloquia Christum inter & SS. Matrem ejus instituta, qui, ut majorem quoque fidem, spem, amorem ac reverentiam suis imprimeret Discipulis, Sacratissima & glorificata Vulnere in manibus ac pedibus eis praebuit exosculanda, ex quibus suavissimus ac fragrans odor eos mirum in modum recreabat, *Matri verò suae*, ait V. P. Ludovicus de Ponte, *obtulit etiam osculandum latus, quae in illud se abdere, in eoque cum Christo ascendere gestiebat.* Juvat hic audire S. Anselmum: *O bone JESU!* inquit, *tu dulcissime Matris Filius, quomodo potuisti pati, ut te in regnum gloriae tuae remeante, illam quasi orbatam in miserijs hujus mundi relinqueres, & non eam statim tecum regnaturam assumeres?*

Act. 1. 12.

Cornel. hic in Actus.

Ludov. de Ponte med. de Ascens. D.

S. Ansel. de Excell. V. 6. 7.

Verùm alia sunt DEI, alia hominum judicia: Prudentiori ergo, pergit idem S. Anselmus, & digniori consilio usus, *precedere illam volebas, quatenus ei locum immortalitatis in regno tuo preparares, ac sic comitatus tota curia tua festinus ei occurreres, eamque sublimius, sicut decebat tuam Matrem, ad te ipsum exaltares.* Proin rectius & melius Christus eam adhuc aliquo tempore in mundo relinquere voluit, ut tanquam firmissima columna Ecclesiam fulciret, Apostolos plenius instrueret, primos Christianos in tot persecutionibus solaretur, recens conversos, qui adhuc lacte Matris indigebant, enutrirer, & perpetuam virtutum exercitatione merita sua ad altissimum gloriae fastigium augeter, atque sic corona illius in caelo, quae debebat esse aeterna, magis & in immensum grandesceret. Vide hic anime mi! quam prudenter Divina Sapiencia omnia ordinet in suum finem. O quis dicet, vel mente assequi poterit, quam peramanter valedixerit Filius tantae tantae Matri, priusquam ad Patrem ascenderet? O dilecte Christi JESU Discipule! quare de hoc nullam fecisti mentionem?

3. De Jacob Patriarcha referunt Sacrae Paginae, quod exundantem & rapidum Jordanis fluvium ope baculi sui felioiter transferit, atque cum duabus turmis in patriam suam post tam longam exanclaram apud Libanum servitutem regressus sit: *In baculo meo transivi Jordanem istum, & nunc cum duabus turmis regredior.* Per hunc baculum Patres communissimè, ac praesertim S. Augustinus SS. Crucem subaudiunt, in qua Christus Dominus Jordanem passionis feliciter transivit, & cum duabus turmis velut alter Jacob, unâ Angelorum, alterâ hominum in caelestem patriam, unde priùs exierat, regressus est: *In baculo meo transivi Jordanem istum, & nunc cum duabus turmis regredior.*

Placuit autem pretiosissimo Redemptori nostro priùs prandium in Jerusalem in coenaculo Sionis cum Apostolis sumere, quo finito, SS. Matrem & alias Marias ac Discipulos (numero viginti & centum) ad montem olivarium è Bethania eduxit, quem & caelestes Angelorum hierarchiae, & beatæ illæ animæ, quas per passionem suam è lympi carcere liberavit, velut duæ turmæ gloriosissimæ, licet oculis humanis invisibiles, comitatae sunt, ut hunc triumphum potentissimi de Orco, morte & peccato Triumphatoris redderent gloriosiore: *Adest itaque, inquit S. Bernhardinus, dilectus JESUS medias inter has turmas, utrasque in seipso invicem mirando amore connectens; in baculo namque suo sanctissime Crucis pertransiens Jordanem nostræ mortalitatis, nunc cum his sanctissimis turmis; unâ in se transformatâ per gratiam, quam ad tempus relinquebat in terris, alterâ in seipso glorificatâ, vel beatificatâ per gloriam, quam ad suæ ascensionis societatem adducebat, ad caelos reversus est.*

Observat hic Abulensis, Christum Dominum, antequam ad Patrem ascenderet, cum SS. Matre sua & alijs Discipulis tum in via vetus Bethaniam, tum in ipso Oliveti monte longum differuisse sermonem, in quo eos ob discessum suum mirè consolatus est, proponens eis, quod nunc ex hoc mundo ad Patrem & in caelum irer, æternas ipsis preparaturus mansiones, Spiritum S. proximè missurus, & perpetuus apud Patrem futurus advocatus, &c. Quo terminato dulci colloquio, & supremâ datâ benedictione, pergit idem Abulensis: *Descendit de aerea regione quedam nubecula usque ad pedes Salvatoris, factâque est in modum throni, aut gestatoriae sedis, ut sic Christus in ea sessurus videretur. Tollebatur autem illa nubes paulatim in excelsum; Christus quoque in ea ascendebat, ac si in ea sederet, major tamen pars corporis Salvatoris nostri nube velata non erat, ut sic Discipulis vultus ille videndus concederetur, &c.*

Abulens.
Parad. 5.
s. 26.

4. Ascen-

4. Ascendit autem micissimus JESUS ab initio paulatim in aëra pro consolatione amantissimæ Matris suæ & dilectorum Discipulorum, cum autem venit ad superiorem aëris regionem, ex oculis eorum sublatus in puncto & in ictu oculi per omnes caelos usque ad dexteram Patris penetravit. Nihil hinc raptus Enoch de terra in aëra, & per aëra in paradysum sublatus: *Et non apparuit, quia tulit eum Dominus.* Nihil raptus Gen. 5. 24. Eliæ in curru igneo ad paradysum transvecti: *Ecce currus igneus, & equi ignei diviserunt utrumque; & ascendit Elias per turbinem in caelum.* Nihil raptus Habacuc, quem Angelus subito ex Judæa in Babylonem transtulit: *Et apprehendit eum Angelus Domini in vertice ejus; & portavit eum capillo capitis sui, posuitque eum in Babylone supra lacum in impetu Spiritus sui.* Nihil raptus Philippi Ap. ab Angelo ex via Gazensi subito in Azotum, quæ à Gaza quadraginta distat milliaribus, traducti: *Cum autem ascendissent de aqua, Spiritus Domini rapuit Philippum, & amplius non vidit eum Eunuchus.* Nihil raptus omnium Apostolorum ex varijs mundi partibus Hierosolymam ad obdormitionem SS. Deiparæ in nube transvectorum: *Cum jam, inquit S. Damascenus, adesset tempus excessus, illa quidem vera vitæ Mater in Sion jacebat in grabato; per nubem autem congregat suos Filios Discipulos, ut venerandum ejus Corpus mandarent sepulchro.* Hi omnes Angelorum ope & ministerio subito alium in locum transmissi sunt; verum JESUS, DEI & MARIÆ Filius propria ac Divina virtute super omnes caelos ascendit, unde Psaltes Regius: *Exaltare Domine in virtute tua: Cantabimus & psallemus virtutes tuas.* Psal. 20. 14.

Gen. 5. 24.
4. Reg. 2. 11.
Apost. 2. 39.
S. Damasc. in orat. de dormit. SS. Deip.

5. Hic adimpletum fuit illud Ecclesiasticis: *Oritur sol, & occidit, & ad locum suum revertitur; ibique renascens gyrat per meridiem & flectitur ad Aquilonem, lustrans universa in circuitu.* Sol iste justitiæ & mysticus est Christus DEUS noster in stabulo Bethlemico ortus, de quo Malachias: *Orietur vobis timentibus nomen meum Sol justitiæ: Occidit autem in cruce, ubi sanitas in pennis ejus, hoc est: In extensis in cruce & per modum crucis brachijs, quibus adumbravit nos.* Ad locum autem suum reversus est, ait S. Bernhardinus, *in ascensione, ibique renascens, scilicet effectivè, quia nos fecit renasci per aquam & spiritum Sanctum, & qui prius de torrente passionis in via biberat, nunc tandem exaltavit caput.* Malach 4. 2.
S. Bernhar. din. To. 3. ser. 1. Psal. 109. 7.

Hic verificatum fuit stupendum illud prodigium, ubi sol in gratiam ægrotantis Ezechiae Regis per novem gradus usque ad decimum, hoc est, usque ad crucem X. in horologio Achaz regressus est; & exinde rursus viam suam & stationem pristinam repetijt; quare lætus Rex, & nunc ab infirmitate sanatus DEO sospitatori suo O.M. carmen Eucharisticum

Isa. 32. 7.

cecinit, illudque publicis in tatalis exarari, & proponi fecit: Hoc autem tibi erit signum a Domino, quia faciet Dominus verbum hoc, quod locutus est: Ecce ego reverti faciam umbram linearum, & per quas descenderat in horologio Achaz in sole, retrosum decem lineis. Et reversus est sol decem lineis per gradus, quos descenderat. Sol iste Christum præsignavit per novem gradus, hoc est, per novem Angelorum choros in incarnatione descendente, ubi in occasu suo orbi ægrotanti salutem tulit, & exinde majori cum splendore resurgens iter suum per gloriosam & admirabilem ascensionem suam in cælum relegit, ô quanta cum gloria & majestate ac omnium cœlitum aggratulatione! Representabat, ait Cornelius, Christum descensurum decem lineis, id est, summè infra omnes Angelorum & hominum choros in passione; inde rursus ascensurum ad Patrem.

Cornel. hęc.

Hęc impleræ sunt pulcherrimæ illæ figuræ, quæ gloriosissimam hanc pientissimi redemptoris nostri ascensionem & exaltationem in umbra præfigebant. Vide Josephum prius humiliatum, à fratribus afflictum, in servitutum divenditum, incarceratum, compedibus oneratum, sed tandem super omnes exaltatum: Fecitque eum ascendere super curram suam, &c.

Gen. 42. 43.

Vide Mardocheum ab impio Amano despectum, ad crucem & ad mortem destinatum; sed nunc subito ad regios honores assumptum: Hoc

Esther 6. 11.

honorè condignus est, quemcunque Rex voluerit honorare.

Judic. 16. 3.

Vide Samsonem fortissimum, delusum, & à Philistæis circumfessum; sed nunc portas æreas in Gaza confringentem, & ad summum montis cacumen asportantem: Apprehendit ambas portas & fores cumque positis suis & sera, impositasque humeris suis portavit ad verticem montis, &c.

2. Reg. 17. 6.

Vide Davidem olim contemptibilem atque despectum, sed ubi stravit gigantem, nunc gloriosissimè de inimicis suis triumphantem: Porro cum reverteretur percusso Philistæo David, egressæ sunt mulieres de universis urbibus, cantantes, chorosque ducentes in occursum Saul Regis, in tympanis lætitiæ, & in sistris, &c.

Job 42. 10.

Vide Jobum, virum quondam dolorum, ac novissimum virorum, à planta pedis usque ad verticem plagâ pessimâ percussum; sed nunc reddidit ei Dominus omnia duplicia: Et addidit Dominus omnia, quæcumque fuerant Job duplicia. Subintrat hęc Tirus: Job omnia hæc mala sustinuit incredibili patientiâ, humilitate & constantiâ, sed exclusa morte: Christus usque ad mortem inclusam, mortem autem crucis; Jobo reddita omnia duplicia: Christo omnia centuplicia, quia data est illi omnis potestas in cœlo & in terra. Adverte; huic data est omnis potestas, qui prius hu-

Matt. 28. 18.

milia.

millavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis, Philipp. 2. 8
propter quod & DEUS exaltavit illum, &c. O humilitas! tu sola exal-
tas, qui non descendit, non ascendit.

6. Et quid interim SS. Virgo, ubi cum tanta gloria & majestate
dilectissimum Filium suum ad cœlos ascendentem contemplata est?

MARIA autem conservabat omnia verba hæc, conferens in corde suo. Cre- Luc. 2. 19.
do eam cum dilecta illa Sponsa sæpius illud animò ingeminasse: Trahe Cant. 2. 2.
me post te; in odorem curremus unguentorum tuorum. O quæ lingua effari,

quæ mens humana assequi, & quis intellectus capere poterit hujus SS.
Deiparæ amoris affectus, desideria, & lacrymas amorosas, quibus Fi-
lium suum in cœlum abeuntem profecuta, & comitata est? Si Israël
quondam ingenti ac insolito gaudio affectus est, ubi Pharaonem tyran-
num & exercitum mari rubro obrutos, se autem salvum ac incolumem in
littore spectavit? Tunc cecinit Moyses & filij Israël carmen hoc Domino, Exod. 15. 2.

& dixerunt: Cantemus Domino; gloriosè enim magnificatus est, equum &
ascensorem dejecit in mare. Quanto majore gaudio SS. Cor Virginis per-

fusum est, ubi hostes tartareos modò rubro Filij sanguinis pelago demer-
sos, SS. Patres ex obscuro lymbi carcere liberatos, & æternæ beatitu-
dinis stolâ vestitos, Filium verò impassibilem, immortalem, splendi-
dissimâque luce circumfusum, velut potentissimum de morte, mundo,

peccato & diabolo triumphatorem in veste candicante & partim purpu-
rascente (prout vult Cornelius) per dotem agilitatis seipsum in cœlum
empyreum librantem de longè intuita est? Si Abraham gavissus est, Joann. 8. 56.

ut videret diem hanc; Cur non ineffabili gaudio, ait S. Ansel- S. Ansel. de
mus, hæc Mater letaretur, quando Filium suum unigenitum omnes cœlos Excoll. V. c. 6.

dominandi jure penetrare, ac in DEI Omnipotentis vidit confessum ascenden-
do pertingere?

7. Cùm Alexander Magnus superato & cæso Dario ultimo Perfa- Le Blanc. in
rum Rege ut gloriosus Triumphator Babylonem ingressus est, in hono. Psal. 67. 5.

rem tanti orbis domitoris cives vias omnes odoriferis floribus ac coronis
constravêre, erectis ex utraque platearum parte argenteis altaribus,
quæ thure & thymate, aliisque pretiosis erant cumulara odoribus, po-
pulo interim applaudente & succlamante: Vivat Rex.

Faceessant umbræ: Attollite portas principes vestras: & elevamini psal. 23. 4.
porta æternales, & introibit Rex glorie. Et si quæritis, ô cœli Principes,

ô Angeli & Archangelil quisnam sit ille Rex gloriæ? In promptu respon-
sum est: Dominus fortis & potens: Dominus potens in pralio, in quo hostes
omnes vicit, fregit, contrivit. Et si moras trahitis bis interrogando;

Quis

Quis est iste Rex gloria? Rex ille immensâ nunc affulgens gloriâ & maiestate, atque super omnes cœlestes orbes cum illustri Justorum comitatu se inferens vestrorum quoque agminum Princeps est: *Dominus virtutum ipse est Rex gloria.* O immensam & Angelorum & Beatarum mentium lætitiâ! quis dicet, quis effabitur, quo honore & amore æternus Pater hunc suum dilectissimum Filium exceperit; *Surge ergo Domine JESU, Fili DEI & MARIAE! surge in requiem tuam, tu & arca Sanctificationis tue;* hoc est: Sanctissima humanitas tua paulò antè in ligno crucis suspensa, sed modò super omnes Angelorum choros exaltata. O quàm diversus est modò ille comitatus in cœlum gloriosè ascendentis, & paulò antè in montem Calvarium inter carnifices & latrones crucem bajulantis!

O Mater amoris & doloris! quid tu ad ista, quando Sanguinem tuum ex tuis SS. visceribus Spiritûs S. virtute quondam desumptum, nunc ad tam immensam gloriam elevatum conspicata es? Si Regina Austri non erat ampliùs Spiritus, ubi Regem Sapientissimum in tanta gloria intuita, atque contemplata est: *Non habebat ultrâ Spiritum;* quid dicam de te, ô Domina mundi & totius universi! quæ juxta probabilem Theologorum opinionem in incarnatione Verbi, & in resurrectione ac ascensione ejusdem essentiam DEI vidisti; ita enim *decens & æquum erat,* ait Paulus de Barry, *eam, quæ Filij sui cruciatu acerbissimos contemplata dolorum Oceano mergebatur, vicissim ejusdem Nati sui mortem triumphantis de torrente Divinæ voluptatis ac intuitûs absorberi.* O anime mi!

humilia te coram tanto Filio ac tantâ Matre; gratulare eis, venerare & exalta, quantum potes, &c.

CON.